

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Co[n]fessionale domini Antonini archiepiscopi Flore[n]tini

Antoninus <von Florenz>

Hagenaw, 1508

VD16 A 2955

De celatione confessio[n]is. §. octauus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30653

Tertia pars libri primi.

Ad tollendū autē omne dubiū
tutus videt & p̄fessor et si dat
pnias diutinas det pnias ut
iciuniorū, elemosynarū, pere
grinationū, et hmōi, put req̄
rūt pctā, nō tñ iniungat diuti
nas pnias orationū, et p̄cipue
bis de q̄b̄ potest dubitari d̄
reciduo:

De celatiōe cōfessiōis, et d̄
pnia sacerdotis cōfessionem
reuelantis. S. viii.

Ostat tho:

n mas in. iiii, dist. xxij, q̄
audiēs p̄fessiōz tenet
celare audita in ipa, q̄ in sa
cramētis id qd̄ gerit exterius
est signū ei⁹ qd̄ gerit interi⁹.
vñ sicut de⁹ hoī p̄fitenti tegit
pctm̄ iteri⁹, ita et sacerdos d̄
celare exteri⁹, vñ tanq̄ viola
tor est sacramēti reuelator cō
fessiōis. Est et alia rō, q̄ sc̄ p
h hoīes magis trahūt ad cō
fessiōz et simplici⁹ p̄fitent, vñ
et si ex h̄ aliqd̄ piculū futurū
imineret, et h̄ solū sc̄iret p̄ cō
fessiōz, vt d̄ heretico q̄ corrū
pit fideles vel de m̄simonio
illicito, qd̄ aliqd̄ volūt p̄here,
vel d̄ pditlōe ciuitat̄ fīeda, n̄
p̄t h̄ d̄ reuelari cōfessio ad
ipediendū malū, vt qdā dixi
rūt, s̄ falsuz ē. Debet autē mos
nere eos q̄ p̄fitet, vt obuiēt l̄

desistat, et p̄lato dicere q̄ vigi
let sup gregē suū et hmōi, sine
ylla reuelatōe, hec Tho. Qd̄
si iudex iqreret ab aliq̄ an scis
at aliqd̄ de illa materia p̄ p̄fes
sionem, vel per alium m̄duz
Dicit Buil, q̄ si non p̄t alio
mō declinare iniquū iudicez
pt r̄ndere, nihil inde scio, qd̄
subintelligif vt hō, vel etiam
nihil scio p̄ p̄fessionē, q̄ subi
telligif tibi reuelanduz. Sic
exponit illud Mat. xxiij, c.
De die illo et hora nemo scit,
nec fili⁹ hoīs, et subintelligif
reuelandū yobis, P̄t et hoc
variare hō, cū nō adducif in
testimoniuz nisi vt hō. Et iō
absq̄ lesiōe p̄scie pt iurare se
nescire id qd̄ scit tm̄ vt deus.
Sed neq̄ etiā fm̄ Pe, d̄ pal.
in. iiii, dist. xxij, p̄ lniam vel p̄
ceptū cuiuscūq̄ superioris faz
ctū etiā pape sub pena excois
catiōis n̄ licet reuelare cōfess
sionē, quia sigillū p̄fessiōis ē
de iure diuino, et de necessita
te sacramenti. Papa autē licet
aliqñ dispenset in p̄ceptis di
uinis vt i vot̄, q̄z redditio ē
de iure diuino, nō tñ pt dispē
sare in sacris. s. vt quis nō ba
ptizet vel p̄firmet vel n̄ p̄fite
atur. Et q̄ dictū ē celatiōz cō
fessiōis ēē d̄ necessitate sacra
menti non sic intelligif qn sic

verū sacramentū, etiā si ipsa confessio nō celaret, qz utiqz essz sacramētū etiā si sacerdos re uelaret, qz nec sic est dō necessi tate qz de⁹ tegat, qz si nō satis faciat de⁹ nō tegit sed reuelat ad penam, aut si accedat ficit⁹ de⁹ nō tegit et nihilomin⁹ sa cerdos tenet celare, sed dō ce latio p̄fessionis de necessitate sacramēti, qz natura sacri ne cessitat eū ad celandū, natura dico ⁊ q̄tū ad id qd̄ ē sacrī, qz sit in occulto solus cum solo, ⁊ q̄tū ad id qd̄ ē sacrī ⁊ res, s, pnia iterio que etiā est occula, ⁊ q̄tū ad rem tm̄ q̄ ē remis sio pctōꝝ, p q̄ tecta sunt pctā,

Notā fm̄ Pe, d̄ pal, quia quod dīc Tho, q̄ occultatio p̄fessionis est de essentia sacra mēti, nō sic ē itelligendū q̄ sit ei⁹ materia vel forma ei⁹, sed q̄ ē de natura eius obligatio ad occultatiōem, siē si dicere mus, d̄ essētia leui ē ferre sur sum vel de essentia matrimos nū est reddere debitū, id ē ob ligatio ad ipsum, Est autē pec catum mortale reuelare con fessionem, quia est cōtra ius diuinum et posituum, vnde ⁊ grauiter punit ab ecclia,

Penitentia confessoris cō fessionem reuelantis,

Acerdos reuelans cō fessionem de iure anti quo debet deponi, et toto tpe vite sue ignominios sus peregrinari, de pe, di, vj, c, sacerdos, Sed fm̄, c, oīs, de pe, ⁊ re, d̄; deponi, ⁊ ad agens dā ppetuā pniam in monaste rio arto strudi, s, fm̄ Hosti, faciet pniam certo tpe, ⁊ exi⁹ de alia, H̄; hec pnia imponē da est qn̄ q̄s i iudicō quincit de hoc vel fateſ de iure, Nā al's in foro penitētie videt esse arbitaria, sicut pro alijs pec catis, Quāuis autē possit cō fessor de lnia penitentis ma nifestare cius peccatum alteri fm̄ Tho, ⁊ Pe, non tamen d̄; vti licentia tali, nisi ad eū tandem aliqud malū, tenet tñ illi cui aliqd̄ reuelat de licens tia penitentis illud celare, ni si forte pctō velit q̄ ille abso lute ⁊ libere sciat, Lnia tamē quam dat penitens confessori de reuelatione peccati quā tūcūqz generalis non intelligit nisi ad bonum confiten tis, fm̄ Pe, d̄ pal, Sed no ta fm̄ cūndē q̄ si index dice ret alicui capto p maleficio, da licentiam confessori q̄ dicat si tu es p̄fessus de hoc vel de illo, non tenet dare, nec ex h̄ s, eū debet haberī suspicio